

આપ્તસૂત્રો નીકળ્યાં શ્રીમુખે

જે આપ્તસૂત્રો નીકળ્યાં શ્રીમુખે,
તે ઘૂંટવાથી નિશ્ચય અમૃતે.

અજ્ઞાન સ્વીકારે એ જ્ઞાનમાર્ગી,
વસ્તુ સ્વીકારે એ મોક્ષમાર્ગી.

અહમ્નું રક્ષણ નુકસાનકારી,
વિધિ સુચરણે પરમાર્થવાળી.

ગમતું, ના-ગમતું નહીં વિશ્વે માનો,
વ્યવહાર પ્રાપ્ત જ ઓળંગવાનો.

‘કોઈને ન દુઃખ હો’—ભગવાન સુભાષ્ય,
અન્યાય-ન્યાયો છે લોકભાષ્ય.

‘હું કોણ છું?’ એ અનુભવપ્રયોગ,
મિલે ન શબ્દે આત્મા અસંયોગ.

વઢવાડ બહિલી એકાવતારી,
વઢવાડ મહીલી સો-સો અવતારી.

વઢવાથી કોઈ બોલે ન ચોખ્ખું,
કપટ કરીને દૂયે ચડવી મોઢું.

ઝઘડા કરીને ખોટયું વધારી,
અવસ્તુ બધીયે ચ્યુત પરબારી.

પ્રાકૃત ‘ફોટો’ પાડે પોતાનો,
ત્યાં આત્મપ્રાપ્તિ સમજી શમાણો.

અમર થનારે પીવાં ન ‘પોઈઝન’,
મતભેદી માલો ઝેરીલાં ‘રિઝન’.

ભોગોપભોગો અજ્ઞાન-સંગતિ,
પારસ્પારિકા પુરુષ ને સ્ત્રી.

ઔષધ પીવાનું જો તાવ આવ્યે,
અમથાં પીવાથી શોષે જો, મરીએ.

ત્રિ-પાદમાંયે કેવળ સમાધિ,
વિજ્ઞાનપૂર્ણા પૌરુષ “જ્ઞાની”.

નિષ્કલેશ ઘરમાં ભગવાન વાસો,
ૐ શાંતિ, શાંતિ, કલ્યાણ શ્વાસો.

સિદ્ધાંત સાચા લાવે છે સુખ જ,
આત્માનો ગુણ છે કેવળ સુખદ જ.

યાવત્-ચંદર-દિવાકરો ‘તે’,
વંદન ત્રિકાળી “જ્ઞાની પુરુષ”ને.

નિષ્કેદ ઘટમાં ભગવાન વાસો,
પરમાર્થ પ્રેમલ આનંદ ઉજાશો.

નિષ્કલેશ ઘરમાં કલ્યાણી શ્વાસો,
ૐ શાંતિ, શાંતિ, ‘દાદા’ પ્રકાશો.

નિર્વેપ સ્વયમા વીતરાગ પ્યારો,
અ-ક્ષર અ-લોકી નવનિત્ય ન્યારો.

નિષ્કલેશ ઘટમાં કલ્યાણી શ્વાસો,
ૐ શાંતિ, શાંતિ, ‘દાદા’ પ્રકાશો.

